

Tale ved ordination

722 Nu blomstertiden kommer

305 Kom Gud Helligånd, kom brat

396 Min mund og mit hjerte

291 Du, som går ud fra den levende Gud

Nadver: 292 Kærligheds og sandheds Ånd

725 Det dufter lysegrønt af græs

I dag ved din ordination vil jeg gerne lægge denne disse ord fra Salmernes Bog på sinde

En salme. En sang på sabbatsdagen.

v2 Det er godt at takke Herren og at lovsynge dit navn, du den Højeste,
v3 at forkynde din godhed om morgenen og din trofasthed om natten,
v4 til tistrenget lyre og til harpe, til strengespil på citer. **v5** Du har glædet mig ved din gerning, Herre, jeg jubler over dine hænders værk.
v6 Hvor er dine gerninger vældige, Herre, og dine tanker uransagelige!
v7 De uforstandige forstår ikke, og tåberne fatter ikke,
v8 at de uretfærdige skyder op som planter, og at alle forbrydere blomstrer, blot for at blive tilintetgjort for evigt;
v9 men du bor for evigt i det høje, Herre.
v10 For dine fjender, Herre, ja, dine fjender går til grunde, og alle forbryderne spredes.
v11 Men du løfter mit horn som vildoksen, du salver mig med den friske olie.
v12 Roligt kan jeg se på mine fjender, og høre om de onde, der står mig imod.
v13 Den retfærdige skyder op som palmen og vokser sig stor som cedertræet på Libanon; **v14** de er plantet i Herrens tempel, de skyder op i vor Guds forgårde.
v15 Selv i deres høje alder bærer de frugt, de er friske og grønne,
v16 så de kan forkynde, at Herren er retskaffen; han er min klippe, der er ingen uret hos ham.

(Salme 92)

Mange af salmerne i Det gamle Testamente begynder med en form for instruktion. I salmen, jeg lige har læst, nævnes det særskilt, at det er en salme, og at det er en salme til sabbatsdagen, dvs. til hvile- og helligdagen. I andre salmer står der indledningsvist f.eks. et ord eller to om salmens karakter, f.eks. at det er en maskil, en salmegenre, vi ikke rigtig i dag ved, hvad egentlig betyder, eller der står noget om, hvilke musikinstrumenter salmen skal ledsages af, f.eks. en salme til strengespil.

Salmernes bog er således tydeligvis en brugsbog, og det, at det så klart fremgår af de gammeltestamentlige salmer med deres indledende regibemærkninger, kan minde os om, at det egentlig gælder hele Bibelen. Bibelen med dens mange forskellige genrer af tekster, af prosa og poesi, er en liturgisk brugsbog.

Du, Jørgen Johannes Tornø, går nu ind i præsteembedet, og du skal vedholdende arbejde med de bibelske tekster, opholde dig ved dem, forholde dig til dem, læse dem op i kirken og prædike over søndagens evangelium. Du skal som det hedder i præsteløftet flittigt og alvorligt granske Guds ord og troens hellige lærdomme.

I

Det, at biblen er en liturgisk brugsbog, er så også med til at understrege, hvordan de bibelske skrifter ikke blot er gamle tekster, døde bogstaver og for længst gemte sætninger, men det er stadig levende ord, som lyder til os og fortæller os om Guds kærlighed og nåde.

De bibelske fortællinger, myter, sagn, love, profetord, digte, breve og evangelier fortæller alle om forholdet mellem Gud og menneske, og det er ord, som bliver talt til os.

Bibelen rummer et væld af ord og beretninger om mørke, lidelse og anfægtelser, menneskelig ondskab og beskrivelser af vores skrøbelige liv, men først og fremmest er bibelen fuld af ord til trøst, opbyggelse og glæde. Ord, som ikke efterlader os i mørket, men ord, som set i lyset af Jesu død og opstandelse fortæller os om livet, om den jord, Gud har plantet os i, og om den velsignelse, Gud har lyst over vores liv med hinanden.

Er biblen en liturgisk brugsbog fuld af stadigt levende og nærværende ord og fortællinger, så er verden det imidlertid også. Horisonten udover vadehavet, aftensolen, som går ned over Fanø, sort sol, strandens sand, havens blomster, lærkens sang og vores næstes ansigt og hænder – ja, alt, hvad der findes og er i den gudsskabte verden, kan bruges og inddrages, ja har forbindelse med det, som skal siges, prædikes og forkyndes.

Nok synes vi i en luthersk-evangelisk kirke at være udstyret med en særlig evne til at nære skepsis overfor det indtryk vores sanser bibringer os. Sanserne kan så nemt spille os et puds og ligefrem bedrage os, og der er derfor også altid god grund til at bevare en vis kritisk sans overfor det, som vi selv sanser og ser.

Men som allerede en af den tidlige kirkes fædre, Klemens, skrev: "Dag og nat viser os en opstandelse, natten sover, dagen står op". Overalt i naturen har Gud, ifølge Klemens således givet mennesket tegn på opstandelsen. Og det er sandt. Natten kan fortælle os om dødens søvn, mens morgensolen varsler en opstandelse.

Verden er skabt og som sådan kan den også fortælle os om Gud, hans godhed, kærlighed og nåde.

Naturen kan fortælle os om livet. Vores salmedigtere har vist os det, som når Kingo i en aftensalme, lader salmens "jeg" sige:

*Jeg træder nu ud i det duggefulde græs,
naturen siger mig: "Bi lidt, stå her og læs:
Dit billed ser du her i blomster og i hø".
Dag og nat
mig lærer brat,
at jeg engang skal dø. (DDS 761,3)*

Blomsterne, græsset og høet kan fortælle os livets korthed, men foråret, sommerens frodighed og vækst vidner også om den grøde, som er i Jesu ord, og om det liv, Guds ord skaber og møder os med. Som når vi sidst i gudstjenesten i dag skal synge salmen *Det dufter lysegrønt af græs*, hvor slutverset lyder:

*Ja, Jesus Kristus er det Ord,
der skaber liv af døde,
så ny bliver himmel, ny bliver jord
en verden fuld af grøde.*

*Kom, Jesus, snart,
og gør det klart:
den morgenstund, du kommer
da gryr en evig sommer. (DDS 725,5)*

Salmedigteren trækker her som den gammeltestamentlige salmist verden og naturen ind for på den måde at kunne beskrive såvel vi menneskers grundvilkår som det håb og lys, Gud lader skinne på os. Den grønhed, den grøde, Gud bringer verden.

II

Det bliver nu også din opgave, Jørgen Tornø. Det er prædikantens opgave at have øjnene både i bogen og i verden. Du skal flittigt læse de bibelske tekster og du skal samtidigt sanse og se, og ikke mindst være tilstede i det liv og i den tjeneste, som du nu har fået betroet den næste tid som præst på Fanø, mens Nanna Dusgaard har barselsorlov.

Jeg vil ønske for dig, at du må blive glad i dit virke.

Der er en menighed, der kaldet dig, og der er en opgave, der er givet dig. Gå trygt ind til dit arbejde i tillid til, som salmisten formulerer det i den gammeltestamentlige salme, at Gud er din klippe, og at det træ, som er plantet i Guds tempel bærer grønne blade og frisk frugt. Gå således ind til dit arbejde som præst i tillid til Guds kraft, vilje og nåde.